

472.

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
i
WOLNE MIASTO GDAŃSK,

powodowane życzeniem zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, zawarły następującą umowę i wyznaczyły w tym celu swymi pełnomocnikami:

Rzeczpospolita Polska:

Stefana LALICKIEGO, Zastępcę Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku, Józefa GUŻKOWSKIEGO, Inspektora w Ministerstwie Skarbu,
Dr. Bronisława OSTASZEWSKIEGO, Radcę Ministerstwa Skarbu,

Wolne Miasto Gdańsk:

Senatora Dr. KAMNITZER'A.

Po wzajemnym przedstawieniu sobie pełnomocnictw oraz uznaniu ich za dobre i właściwe pełnomocnicy ustalili po obustronnym porozumieniu następujące postanowienia:

Artykuł I.

Niniejsza umowa ma na celu zapobieżenie podwójnemu opodatkowaniu obywateli umawiających się Stron w dziedzinie podatków, wyliczonych poniżej, a mianowicie:

a) w Rzeczypospolitej Polskiej:

1. podatku dochodowego,
2. podatku majątkowego,
3. podatku przemysłowego,
4. podatku gruntowego,
5. podatku budynkowego (od nieruchomości i t. d.),
6. podatku od kapitałów i rent,
7. podatku od lokali,
8. podatku od placów budowlanych;

b) w Wolnym Mieście Gdańsku:

1. podatku dochodowego,
2. podatku zrzeszeniowego,
3. podatku majątkowego,
4. podatku przemysłowego,
5. podatku od obrotu,
6. podatku gruntowego i budynkowego,
7. daniny na budowę mieszkań.

Artykuł II.

Przychody z majątku nieruchomego łącznie z przychodami z gospodarstwa rolnego i leśnego,

ABKOMMEN

zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern.

DIE FREIE STADT DANZIG
und
DIE REPUBLIK POLEN,

von dem Wunsche geleitet, die Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern zu vermeiden, haben nachstehendes Abkommen abgeschlossen und zu diesem Zwecke als ihre Bevollmächtigten bezeichnet:

Die Freie Stadt Danzig:

Senator Dr. KAMNITZER,

Die Republik Polen:

Stefan LALICKI, Vertreter des Generalkommissars der Republik Polen in Danzig,
Józef GUŻKOWSKI, Inspektor beim Finanzministerium,
Dr. Bronisław OSTASZEWSKI, Rat des Finanzministeriums.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als gut und richtig befunden haben, folgende Bestimmungen im beiderseitigen Einvernehmen festgesetzt:

Artikel I.

Das gegenwärtige Abkommen hat zum Ziel die Vermeidung der Doppelbesteuerung für die Angehörigen der vertragschliessenden Teile auf dem Gebiete der nachstehend aufgeführten Steuern und zwar:

a) in der Freien Stadt Danzig:

1. die Einkommensteuer,
2. die Körperschaftssteuer,
3. die Vermögenssteuer,
4. die Gewerbesteuer,
5. die Umsatzsteuer,
6. die Grund- und Gebäudesteuer (Grundwertsteuer),
7. die Wohnungsbaubgabe.

b) in der Republik Polen:

1. die Einkommensteuer,
2. die Vermögenssteuer,
3. die Gewerbesteuer,
4. die Grundsteuer,
5. die Gebäudesteuer,
6. die Kapital- und Rentensteuer,
7. die Steuer von Lokalitäten,
8. die Steuer von Bauplätzen.

Artikel II.

Die Einkünfte aus unbeweglichen Vermögen einschliesslich derjenigen aus der Land- und Forst-

podlegają opodatkowaniu na tym obszarze, na którym się znajduje majątek.

To samo obowiązuje odnośnie do przychodów z wiarytelności zabezpieczonych hipotecznie lub innych tego rodzaju roszczeń i praw.

Artykuł III.

Przychody z przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych podlegają opodatkowaniu na tym obszarze, na którym znajdują się ich zakłady (stanowiska ruchu).

Za przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe uważać należy także przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, przedsiębiorstwa wykonywujące czynności bankowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne, o ile dla tych ostatnich nie ustanowiono odmiennych przepisów w artykule XII.

Jako zakłady (stanowiska ruchu) uważa się siedziby kierownictwa, filje (oddziały), zakłady górnicze, kamieniołomy, fabryki, pracownie, agencje, miejsca zakupu i sprzedaży, biura, magazyny, składy i wszelkie inne urządzenia, utrzymywane dla wykonywania przedsiębiorstwa przez samego przedsiębiorcę, jego prokurzystów lub innych stałych zastępców. Jednak fakt utrzymywania przez przedsiębiorstwo z drugim obszarem stosunków handlowych za pośrednictwem istotnie samoistnego zastępcy (stręczyciela, komisjonera i t. d.) nie stanowi o posiadaniu przez to przedsiębiorstwo na tymże obszarze zakładu (stanowiska ruchu).

Jeżeli przedsiębiorstwo posiada zakłady (stanowiska ruchu) na obu obszarach, każda ze Stron umawiających się pobiera podatek od tej części przychodów, która osiągnięta została na jej obszarze.

Dla podziału przychodów w wypadku określonym w ustępie 4, miarodajne są przede wszystkim księgi handlowe przedsiębiorstwa, względnie zakładu. W braku ksiąg handlowych umożliwiających jasne i prawidłowe ustalenie przychodów, właściwe władze skarbowe obu umawiających się Stron porozumią się w każdym poszczególnym wypadku co do podziału tych przychodów.

Artykuł IV.

Przychody z samoistnych zatrudnień o celach zarobkowych (czynności zawodowych) włącznie z działalnością naukową, artystyczną, literacką, pedagogiczną lub wychowawczą, zawodową pracą lekarzy, techników dentystycznych, weterynarzy, adwokatów, budowniczych, inżynierów i innych wolnych zawodów, podlegają opodatkowaniu na tym obszarze, na którym zatrudnienie względnie zawód wykonywany jest stale. Jeżeli zatrudnienie wykonywane jest stale na obu obszarach, wówczas mają odpowiednie zastosowanie postanowienia artykułu III ustęp 4 i 5.

Artykuł V.

Tantjemy członków zarządu i rady nadzorczej spółek akcyjnych i innych zrzeszeń, podlegają opo-

wirtschaft unterliegen der Besteuerung in dem Gebiete, wo das Vermögen sich befindet. Das gleiche gilt für Einkünfte aus hypothekarisch gesicherten oder aus gleichartigen Forderungen und Rechten.

Artikel III.

Die Einkünfte aus gewerblichen und Handelsbetrieben unterliegen der Besteuerung in dem Gebiete, wo sich Betriebswerkstätten befinden.

Als gewerbliche und Handelsbetriebe sind auch Versicherungsanstalten, Unternehmungen, welche Bankgeschäfte betreiben, und Verkehrsunternehmungen zu betrachten, soweit nicht für die letzteren in Artikel XII eine besondere Regelung getroffen ist.

Als Betriebsstätten gelten die Orte der Leitung, Zweigniederlassungen, Bergwerksanlagen, Steinbrüche, Fabriken, Ateliers, Agenturen, Ein- und Verkaufsstellen, Büros, Niederlagen, Lagerräume und sonstige zur Ausübung des Betriebes durch den Unternehmer selbst, dessen Prokuristen oder andere ständige Vertreter unterhaltene Geschäftseinrichtungen. Die Tatsache dass ein Unternehmen Geschäftsbeziehungen mit dem anderen Gebiete durch Vermittlung eines wirklich unabhängigen Vertreters (Maklers, Kommissionärs usw.) unterhält, bedeutet jedoch für dieses Unternehmen nicht das Vorhandensein einer Betriebsstätte in diesem Gebiete.

Wenn das Unternehmen Betriebsstätten in beiden Gebieten besitzt, erhebt jeder der beiden vertragschliessenden Teile die Steuer von dem Teil der Einkünfte, der auf seinem Gebiete erzielt ist.

Massgebend für die Aufteilung der Einkünfte im Falle des Abs. 4 sind zunächst die Geschäftsbücher des steuerpflichtigen Betriebes bzw. der Betriebsstätte. Mangels einer Buchhaltung, die diese Einkünfte klar und regelmässig festzustellen gestattet, verständigen sich die zuständigen Finanzbehörden der beiden vertragschliessenden Teile über die Verteilung der Einkünfte in jedem einzelnen Falle.

Artikel IV.

Die Einkünfte aus selbständiger gewinnbringender Beschäftigung (Berufstätigkeit) einschliesslich wissenschaftlicher, künstlerischer, schriftstellerischer, unterrichtender oder erziehender Tätigkeit, der Berufstätigkeit der Aerzte, Zahntechniker, Tierärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure und anderen freien Berufe unterliegen der Besteuerung in dem Gebiete, wo die Beschäftigung bzw. der Beruf ständig ausgeübt wird. Falls die Beschäftigung auf beiden Gebieten ständig ausgeübt wird, finden die Bestimmungen des Artikels III Abs. 4 und 5 entsprechende Anwendung.

Artikel V.

Die Tantiemen der Mitglieder des Vorstandes und des Aufsichtsrates von Aktiengesellschaften und

datkowaniu na tym obszarze, na którym znajduje się siedziba kierownictwa przedsiębiorstwa.

Artykuł VI.

Niezależnie od postanowień ustępu następnego, przychody z pracy najemnej, a w szczególności uposażenia, płace, emerytury i inne pobory, podlegają opodatkowaniu na tym obszarze, na którym osoby osiągające te przychody mają miejsce zamieszkania.

Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do urzędników i wszelkiego rodzaju funkcjonariuszy, zatrudnionych u jednej z umawiających się Stron lub w przedsiębiorstwach przez nią wykonywanych, którzy wprawdzie mieszkają na obszarze wykonywania swych czynności, jednak ich ogniska rodzinne, składające się z małżonka, jak również krewnych w linii wstępnej i zstępnej, przebywają na obszarze drugiej Strony. Tacy urzędnicy i funkcjonariusze podlegają opodatkowaniu tylko na tym obszarze, na którym znajdują się ich ogniska rodzinne.

Artykuł VII.

Przychody z ruchomego majątku w kapitałach (akcje, udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, dokumenty, stwierdzające posiadanie udziału i wszelkie inne papiery wartościowe), podlegają opodatkowaniu na tym obszarze, na którym osoba osiągająca te przychody, ma miejsce zamieszkania.

Jeżeli druga Strona umawiająca się pobiera drogą potrącenia od przychodów określonych w ustępie 1, a płatnych na jej obszarze, podatek od przychodu z kapitałów, wówczas przysługuje jej prawo potrącenia to skutecznie. W tym wypadku Strona, na której obszarze osoba osiągająca wspomniane przychody ma miejsce zamieszkania, zaniecha poboru odrębnego podatku od przychodów, określonych w ustępie 1, a płynących z drugiego obszaru, o ile Strona ta niezależnie od powszechnego podatku dochodowego, taki odrębny podatek pobiera.

Artykuł VIII.

Renty lub przychody z innych roszczeń nieokreślonych w poprzednich artykułach będą opodatkowane na tym obszarze, na którym wierzyciel posiada miejsce zamieszkania.

Artykuł IX.

Miejsce zamieszkania w rozumieniu tej umowy posiada pewna osoba tam, gdzie ma mieszkanie wśród okoliczności, uzasadniających domniemanie, że ma ona zamiar zatrzymać to mieszkanie stale, albo tam, gdzie osoba ta przebywa wśród okoliczności, uzasadniających przypuszczenie, że przebywa ona tam nie tylko przejściowo.

anderen Körperschaften unterliegen der Besteuerung in dem Gebiete, wo sich der Ort der Leitung des Unternehmens befindet.

Artikel VI.

Vorbehaltlich der Bestimmungen des folgenden Absatzes unterliegen Einkünfte aus nicht selbständiger Tätigkeit, insbesondere Behälter, Löhne, Ruhegehälter und sonstige Bezüge aller Art, der Besteuerung in dem Gebiete, wo die Empfänger ihren Wohnsitz haben.

Die vorstehende Bestimmung bezieht sich nicht auf die bei einem der beiden vertragschließenden Teile oder der von diesen betriebenen Unternehmungen beschäftigten Beamten und Angestellten jeder Art, die zwar in dem Gebiete ihrer Tätigkeit wohnen, deren aus dem Ehegatten sowie Verwandten auf- und absteigender Linie bestehender Familienhaushalt sich jedoch in dem anderen Gebiete befindet. Solche Beamte und Angestellte sind lediglich in dem Gebiete steuerpflichtig in dem ihr Familienhaushalt geführt wird.

Artikel VII.

Die Einkünfte aus beweglichen Kapitalvermögen (Aktien, Anteile an Gesellschaften mit beschränkter Haftung, Anteilscheine und sonstige Wertpapiere) unterliegen der Besteuerung in dem Gebiete, wo der Empfänger dieser Einkünfte seinen Wohnsitz hat.

Erhebt der andere vertragschließende Teil von den im Abs. 1 bezeichneten Einkünften, die in seinem Gebiete fällig werden, einen Steuerabzug vom Kapitalertrage, so bleibt ihm das Recht, diesen Abzug vorzunehmen. In diesem Falle verzichtet der Teil, in dessen Gebiet der Empfänger der erwähnten Einkünfte seinen Wohnsitz hat, sofern er neben seiner allgemeinen Einkommensteuer eine besondere Steuer auch von den aus dem anderen Gebiete stammenden Einkünften im Sinne des Abs. 1 erhebt, auf Erhebung dieser besonderen Steuer.

Artikel VIII.

Renten oder Einkünfte aus anderen in vorstehenden Artikeln nicht bezeichneten Forderungen werden in dem Gebiete des Wohnsitzes der Gläubiger besteuert.

Artikel IX.

Einen Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens hat jemand da, wo er eine Wohnung unter Umständen innehat, die auf die Absicht schliessen lassen, sie dauernd beizubehalten, oder wo er sich unter Umständen aufhält, die auf die Absicht schliessen lassen, daselbst nicht nur vorübergehend zu verweilen.

Gdy podatnik posiada miejsce zamieszkania na obszarze obu Stron umawiających się, wówczas podatek od przychodów, które w myśl poprzednich przepisów niniejszej umowy mają być opodatkowane na obszarze miejsca zamieszkania, pobiera się na obszarach obu umawiających się Stron w stosunku do czasu trwania pobytu w ciągu roku. Czas pobytu podatnika poza obszarami obu umawiających się Stron, zalicza się na korzyść tej Strony, której obywatelstwo posiada podatnik.

Postanowienia ustępu 1 i 2 nie obowiązują w wypadkach unormowanych w artykule VI ustęp 2.

Artykuł X.

Postanowienia poprzedzających artykułów mają analogiczne zastosowanie przy opodatkowaniu osób prawnych (nie fizycznych). O ile opodatkowanie reguluje się według miejsca zamieszkania, wówczas u osób prawnych miarodajna jest ich siedziba, a w braku teje, siedziba zarządu.

Artykuł XI.

Postanowienia ustalone w poprzednich artykułach stosuje się odpowiednio do stałych podatków majątkowych, jak również do podatków rzeczowych (przychodowych) od przedsiębiorstw względnie zatrudnień zawodowych i majątków nieruchomości.

Artykuł XII.

Przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i komunikacji powietrznej podlegają opodatkowaniu tylko na tym obszarze, na którym znajduje się siedziba ich kierownictwa, z wyjątkiem jednak podatków majątkowych i rzeczowych, przypadających od majątku nieruchomego tych przedsiębiorstw.

Artykuł XIII.

Niniejsza umowa nie ma zastosowania przy opodatkowaniu handlu obnośnego, rozwoźnego i jarmarcznego.

Artykuł XIV.

Najwyższe władze skarbowe obu Stron umawiających się porozumiają się wzajemnie co do zastosowania środków i wydania zarządzeń, odpowiadających intencji tej umowy, a potrzebnych do jej wykonania, zwłaszcza w wypadkach w umowie tej wyraźnie nieprzewidzianych.

To samo dotyczy wypadku, gdy z uwagi na zmiany w przepisach podatkowych jednej z umawiających się Stron, okaże się potrzeba uzupełnienia umowy.

Artykuł XV.

Umowa niniejsza ma zastosowanie po raz pierwszy do podatków, przypadających na rok kalendarzowy 1929, a to w Rzeczypospolitej Polskiej

Wenn ein Steuerpflichtiger seinen Wohnsitz in beiden vertragschliessenden Teilen hat, wird die Steuer von den Einkünften, die nach den vorstehenden Bestimmungen dieses Abkommens im Wohnsitzgebiete zu versteuern sind, in den Gebieten beider vertragschliessender Teile im Verhältnis der Dauer des Aufenthaltes während des Steuerjahres erhoben. Die Dauer des Aufenthaltes des Steuerpflichtigen ausserhalb der Gebiete beider vertragschliessenden Teile wird zu Gunsten desjenigen Teiles angerechnet, dessen Staatsangehörigkeit der Steuerpflichtige besitzt.

Die Bestimmungen des Abs. 1 und 2 gelten nicht für die in Artikel VI Abs. 2 getroffene Regelung.

Artikel X.

Für die Besteuerung der nichtphysischen Personen finden die Bestimmungen der vorangehenden Artikel sinngemäss Anwendung. Soweit sich die Besteuerung nach dem Wohnsitz richtet, ist bei den nichtphysischen Personen ihr Sitz und in Ermangelung desselben, der Ort ihrer Leitung massgebend.

Artikel XI.

Für die fortdauernden Vermögenssteuern, sowie für die Realsteuern (Ertragssteuern) vom Gewerbebetriebe bzw. von der selbständigen Beschäftigung und vom unbeweglichen Vermögen gelten die in den vorangehenden Artikeln aufgestellten Grundsätze sinngemäss.

Artikel XII.

Die Unternehmungen der See- und Luftschifffahrt unterliegen, abgesehen von den auf das unbewegliche Vermögen entfallenden Vermögens- und Realsteuern, der Besteuerung in dem Gebiete, wo sich der Ort der Leitung befindet.

Artikel XIII.

Das gegenwärtige Abkommen bezieht sich nicht auf die Besteuerung des Hausier- und Wandergewerbes, sowie des auf Märkten ausgeübten Handels.

Artikel XIV.

Wegen der besonderen Bestimmungen, die für die Ausführung dieses Abkommens erforderlich werden können, insbesondere wegen der nicht ausdrücklich vorgesehenen Fälle werden die obersten Finanzbehörden der beiden vertragschliessenden Teile miteinander in Verbindung treten und Massnahmen im Geiste dieses Abkommens ergreifen.

Das gleiche gilt für den Fall, dass im Hinblick auf Aenderungen der Steuergesetzgebung in Einem der beiden vertragschliessenden Teile eine Ergänzung des Abkommens erforderlich wird.

Artikel XV.

Das gegenwärtige Abkommen findet erstmalig Anwendung auf die für das Kalenderjahr 1929 zu entrichtenden Steuern, und zwar in der Freien Stadt

odnośnie do danin publicznych, pobieranych na rzecz Państwa, gmin i związków komunalnych, na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, odnośnie do danin publicznych, pobieranych na rzecz Wolnego Miasta i gmin (związków gminnych), oraz na obu obszarach odnośnie do dodatków lub dopłat, pobieranych na rzecz innych związków publiczno-prawnych nieodłącznie od podatków.

Artykuł XVI.

Niniejsza umowa wchodzi w życie dnia czternastego po wymianie not między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, a Senatem Wolnego Miasta Gdańska stwierdzających, że umowa ta została zatwierdzona w Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnem Mieście Gdańsku.

Niniejsza umowa będzie obowiązywać tak długo, dopóki jedna ze Stron umawiających się nie wypowie jej najpóźniej sześć miesięcy przed upływem danego roku kalendarzowego. W razie terminowego wypowiedzenia umowy, traci ona z końcem tegoż roku kalendarzowego moc obowiązującą dla wszystkich podatków, których płatność przypada po tym okresie czasu.

Na dowód czego pełnomocnicy podpisali powyższą umowę w dwóch równobrzmiących oryginałach w polskim i niemieckim języku, przyczem oba teksty są w równym stopniu miarodajne.

Sporządzono w Gdańsku dnia dwudziestego dziewiątego maja tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku.

Za Rzeczpospolitą Polską:

Stefan Lalicki

Józef Gużkowski

L. S. *Dr. Bronisław Ostaszewski*

Za Wolne Miasto Gdańsk:

Dr. Kamnitzer

PROTOKÓŁ KONCOWY.

Przy podpisaniu umowy, zawartej w dniu dzisiejszym między Rzeczpospolitą Polską i Wolnem Miastem Gdańskim celem zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, podpisani pełnomocnicy złożyli następujące zgodne wyjaśnienia, stanowiące integralną część tej umowy:

(1) Do artykułu II i III umowy:

Jednorazowe zyski ze sprzedaży, osiągnane przy sprzedaży majątków nieruchomości lub przedsiębiorstw, podlegają opodatkowaniu na obszarze tej ze Stron umawiających się, na której obszarze znajduje się przedmiot sprzedaży.

(2) Do artykułu III umowy:

W wykonaniu postanowień ustępów 4 i 5 artykułu III, w szczególności celem ustalenia wysokości tak łącznych przychodów z przedsiębiorstwa, jak

Danzig hinsichtlich der zu Gunsten der Freien Stadt und ihrer Gemeinden (Gemeindeverbände) in der Republik Polen hinsichtlich der zu Gunsten des Staates, seiner Gemeinden und seiner Kommunalverbände zu erhebenden öffentlichen Abgaben und beiderseits hinsichtlich der in der Form von einheitlich mit solchen Steuern zu erhebenden Zuschläge oder Beiträge für Rechnung anderer öffentlich rechtlichen Körperschaften.

Artikel XVI.

Das gegenwärtige Abkommen tritt am vierzehnten Tage nach dem Austausch von Noten zwischen dem Senat der Freien Stadt Danzig und der Regierung der Republik Polen in Kraft, in welchen festgestellt wird, dass das Abkommen in der Freien Stadt Danzig bzw. in der Republik Polen bereits genehmigt worden ist.

Dieses Abkommen soll solange in Geltung bleiben, als es nicht von Einem der vertragschliessenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert das Abkommen mit Ablauf dieses Kalenderjahres seine Wirksamkeit für alle Fälle, in denen die Steuern nach diesem Zeitpunkte fällig werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten das vorliegende Abkommen in zwei gleichlautenden Urschriften in deutscher und in polnischer Sprache unterfertigt, wobei beide Sprachen in gleicher Weise massgebend sind.

Gegeben zu Danzig den neunundzwanzigsten Mai im Jahre eintausendneunhundertzwanzigundneun.

Für die Freie Stadt Danzig:

Dr. Kamnitzer

Für die Republik Polen:

L. S.

Stefan Lalicki

Józef Gużkowski

Dr. Bronisław Ostaszewski

SCHLUSSPROTOKOLL.

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen abgeschlossenen Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Bestandteil dieses Abkommens bilden sollen:

(1) zu Artikel II und III:

Einmalige Veräusserungsgewinne, die bei dem Verkauf von unbeweglichen Vermögen oder Betrieben erzielt werden, sind auf dem Gebiete desjenigen vertragschliessenden Teiles einkommensteuerpflichtig, in dem der Verkaufsgegenstand sich befindet.

(2) zu Artikel III:

Bei Durchführung der Bestimmungen der Absätze 4 und 5 des Artikels III, insbesondere zwecks Ermittlung der Höhe sowohl der Gesamt- als auch

i przychodów, przypadających na poszczególne obszary, władze skarbowe obu Stron umawiających się uprawnione są żądać od podatnika w granicach swoich przepisów podatkowych przedłożenia bilansów, rachunków zysków i strat i dokumentów, potrzebnych dla zbadania sprawy. O ile zastosowanie takich środków okazałoby się niemożliwym, władze skarbowe obszaru, na którym znajdują się tylko zakłady uboczne przedsiębiorstwa i t. p., winny zasięgnąć potrzebnych informacji w drodze wzajemnej pomocy prawnej u władz skarbowych tego obszaru, w którym mieści się zarząd przedsiębiorstwa.

Ocena udzielonych informacji należy do władzy, która skutecznie wymiar podatku.

(3) Do artykułu III i IV umowy:

Za skup zawodowy towarów nie uważa się, jeżeli kupiec polski lub gdański, prowadzący według zaświadczenia właściwej władzy prawidłowe księgi handlowe w miejscu zamieszkania i tamże opłacający odpowiednie podatki, czyni zakupy u kupców w publicznych miejscach sprzedaży na obszarze drugiej Strony umawiającej się.

Nie uważa się za utrzymywanie zakładu handlowego, jeżeli kupiec polski lub gdański przy dostosowaniu się do warunków wyżej określonych, zbiera zamówienia na obszarze drugiej Strony sam lub przez swego pomocnika handlowego.

Podróżujący (komiwojażerowie) firm gdańskich, którzy według zaświadczenia właściwej władzy gdańskiej wykonują swe czynności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, będą w Polsce traktowani pod względem podatku przemysłowego tak samo, jak podróżujący (komiwojażerowie) firm polskich.

(4) Do artykułu VI umowy.

Senat Wolnego Miasta Gdańska wyraża gotowość wbrew postanowieniu artykułu VI umowy, pobierać podatek dochodowy od uposażeń służbowych od osób, zatrudnionych stale w Generalnym Komisarjacie Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku tylko wówczas, gdy osoby te posiadają obywatelstwo Wolnego Miasta Gdańska. Istnieje zgoda co do tego, że postanowienie to wprowadzono tylko ze względów podatkowo-technicznych i że przez to nie narusza się bynajmniej umówionego w układzie z dnia 17 maja 1922 r. pod III i VI równomiernego traktowania na obszarze Wolnego Miasta Gdańska urzędników polskich i gdańskich.

(5) Do artykułu VIII umowy:

Strony umawiające się zgadzają się w tem, że studenci przebywający w Polsce lub w Wolnym Mieście Gdańsku tylko dla studjów, nie będą pociągani na obszarze, na którym przebywają dla studjów, do opodatkowania od kwot pieniężnych, uzyskiwanych na utrzymanie lub dla celów nauki od krewnych względnie powinowatych, zamieszkałych na obszarze drugiej Strony umawiającej się.

der auf einzelne Gebiete entfallenden Einkünfte aus einer Unternehmung, sind die Finanzbehörden beider vertragschliessenden Teile berechtigt, vom Steuerpflichtigen die Vorlage der Bilanzen, der Gewinn- und Verlustrechnungen und der zur Prüfung erforderlichen Unterlagen zu verlangen, soweit dies nach der Gesetzgebung beider vertragschliessenden Teile zulässig ist. Würden sich die erwähnten Mittel als undurchführbar erweisen, sollen die Finanzbehörden des Gebietes, wo sich lediglich Zweigniederlassungen usw. der Unternehmung befinden, die nötigen Auskünfte im Rechtshilfewege bei den Finanzbehörden des Gebietes einholen, in dem die Leitung der Unternehmung ihren Sitz hat. Die Verwertung der mitgeteilten Auskünfte steht der Behörde zu, die die Veranlagung vorzunehmen hat.

(3) zu Artikel III und IV:

Als gewerbsmässiger Wareneinkauf wird nicht angesehen, wenn ein Danziger oder polnischer Kaufmann welcher nach Bescheinigung der zuständigen Behörde in seinem Wohnsitz ordnungsmässige Geschäfts- (Wirtschafts-) Bücher führt und dort zu den entsprechenden Steuern herangezogen ist, in dem Gebiete des anderen vertragschliessenden Teiles bei Kaufleuten oder in öffentlichen Verkaufsstellen Wareneinkäufe macht.

Als Unterhaltung einer Betriebsstätte wird nicht angesehen, wenn ein Danziger oder polnischer Kaufmann unter den gleichen Voraussetzungen selbst oder durch Angestellte seines Betriebes im Gebiete des anderen Teiles Bestellungen sucht.

Reisende von Danziger Firmen, die auf Grund einer Bescheinigung der zuständigen Danziger Behörde im Gebiete der Republik Polen tätig sind, werden dort hinsichtlich der Gewerbesteuer ebenso behandelt, wie die Reisenden polnischer Firmen.

(4) zu Artikel VI:

Der Senat der Freien Stadt Danzig erklärt sich bereit, abweichend von der Bestimmungen des Artikels VI des Abkommens, von den Dienstbezügen der bei der diplomatischen Vertretung der Republik Polen in Danzig unmittelbar tätigen Personen die Danziger Einkommensteuer nur dann zu erheben, wenn diese die Danziger Staatsangehörigkeit besitzen. Es besteht Einigkeit darüber, dass diese Bestimmung lediglich aus steuertechnischen Gründen getroffen ist und dass dadurch keinesfalls die im Abkommen vom 17. Mai 1922 unter III und VI vertraglich festgelegte gleichmässige Behandlung vom Danziger und polnischen Beamten im Gebiete der Freien Stadt Danzig berührt wird.

(5) zu Artikel VIII:

Die vertragschliessenden Teile sind darüber einig, dass Studenten, die sich nur zu Studienzwecken auf dem Gebiete der Freien Stadt Danzig oder in Polen aufhalten, für die Unterhalts- und Studiengelder, die sie von ihren auf dem Gebiete des anderen vertragschliessenden Teiles wohnhaften Angehörigen erhalten, auf dem Gebiete, wo sie sich zum Zwecke des Studiums aufhalten, zur Steuer nicht herangezogen werden sollen.

(6) Do artykułu XI umowy:

Postanowienia artykułu XI umowy mają zastosowanie także do polskiego podatku przemysłowego, pobieranego od obrotu towarowego w formie podatku od obrotu, jak również do podatku obrotowego, pobieranego w Wolnym Mieście Gdańsku.

Strony umawiające się zgodne są jednak co do tego, że przy obowiązującym obecnie ustawodawstwie podatkiem na obszarach obu Stron umawiających się nie zachodzi możliwość podwójnego opodatkowania w dziedzinie wspomnianych podatków.

(7) Spadki wakujące (nieobjęte) w rozumieniu polskiego ustawodawstwa będą traktowane pod względem podatkowym tak, jak gdyby spadkodawca pozostawał jeszcze przy życiu.

Za Rzeczpospolitą Polską:

Stefan Lalicki
Józef Gużkowski
Dr. Bronisław Ostaszewski

Za Wolne Miasto Gdańsk:

Dr. Kamnitzer

Delegacja Polska, złożona z Inspektora Ministerjalnego Gużkowskiego i Radcy Ministerjalnego Dr. Ostaszewskiego, składa następujące jednostronne oświadczenie do artykułu XIV, ustęp 2 umowy o podwójnym opodatkowaniu, parafowanej 28 marca 1929 r.:

Postanowienia ustępu drugiego artykułu XIV umowy będą miały zastosowanie zwłaszcza wówczas, gdy w następstwie reformy polskiego ustawodawstwa podatkowego nastąpią również zmiany w formie i w sposobie opodatkowania uposażeń funkcyjnych państwowych.

Ze Strony Gdańskiej, zastąpionej przez Starszego Radcę Rządu Dr. Gallascha, oświadczenie powyższe przyjęło do wiadomości.

Gdańsk, dnia 28 maja 1929 r.

Józef Gużkowski
Dr. Bronisław Ostaszewski

(6) zu Artikel XI.

Die im Artikel XI getroffenen Bestimmungen beziehen sich auch auf die in der Freien Stadt Danzig erhobene Umsatzsteuer einerseits und die vom Warenumsatz in Form der Umsatzsteuer erhobene polnische Gewerbesteuer andererseits. Die vertragsschliessenden Teile sind jedoch darüber einig, dass bei der gegenwärtigen Steuergesetzgebung in beiden vertragsschliessenden Teilen eine Doppelbesteuerung auf dem Gebiete dieser Steuern nicht im Frage kommen kann.

(7) Ruhende Erbschaften im Sinne der polnischen Steuergesetzgebung werden hinsichtlich der Besteuerung so behandelt, als wenn der Erblasser noch lebte.

Für die Freie Stadt Danzig:

Dr. Kamnitzer

Für die Republik Polen:

Stefan Lalicki
Józef Gużkowski
Dr. Bronisław Ostaszewski

Die polnische Delegation, bestehend aus Herrn Ministerialinspektor Gużkowski und Herrn Ministerialrat Ostaszewski, gibt zu Artikel XIV, Absatz 2 des Doppelbesteuerungsabkommens, paraphiert am 28 März 1929, folgende einseitige Erklärung ab:

Die Bestimmungen des zweiten Absatzes des Artikels XIV des Abkommens werden insbesondere dann Anwendung finden, wenn infolge der Reform der polnischen Steuergesetzgebung auch Änderungen betreffend die Form und Art der Besteuerung der Staatsbeamten- und Angestelltenbezüge erfolgen sollten.

Von Danziger Seite, vertreten durch Oberregierungsrat Dr. Gallasch, wird diese Erklärung zur Kenntnis genommen.

Danzig, den 28. Mai 1929.

Dr. Ernst Gallasch

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

70300

Cena 40 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.